

Akram Ahmadi Tavana
Translation

Painters of Books – Books of Painters
2010



ایزوب^۱ الکساندر کالدِر^۲ (تصویر ۱۲) استعداد خود را نشان داد. مهارت فوق‌العاده او در کنار هم قرار دادن بیش از دویست جلد کتاب در ۱۹۳۶ در نمایشگاه نقاشان و مجسمه‌سازان مدرن به مثابه تصویر گران برای مخاطبان هنر، افقی تقریباً تازه از خلاقیت را گشود. در ۱۹۳۳، ایزوب بری^۳ - کتابدار موقت موزه - به نمایندگی از آلفرد بار^۴ - مدیر موزه - به فیلیپ هوفر^۵ - کلکسیونر بی‌نظیر - یادداشتی نوشت و از او آثاری برای طراحی نمایشگاه کتاب‌های نقاشان^۶ به قرض خواست. این پیشنهاد دو سال بعد در آوریل ۱۹۳۵ دنبال شد و هوفر خواست چنین نمایشگاهی به مناسبت افتتاح کتابخانه موزه برگزار شود. او نوشت: «هرگز نمایشگاهی از کتاب‌های مصور مدرن در آمریکا برگزار نشده است.» ویلر که، به‌عنوان مدیر افتخاری بخش بین‌المللی نمایشگاه، پتیت پالایس^۷ پاریس را طراحی کرده بود و نمایشگاه کوچکی از صحافی‌های ایگناتس ویملر^۸ در سپتامبر و اکتبر ۱۹۳۵ در موزه برپا نموده بود، برای این کار مناسب دانسته شد. هوفر می‌نویسد: «آن ایده من بود؛ در هر کجا که نقاشی‌های اصل و نمونه‌های چاپی و اچینگ و گراور چوبی و ... وجود داشت. همان طور که می‌دانید، تقریباً همه هنرمندان مهم مدرن انگلیسی و فرانسوی و آلمانی برای کتاب‌ها کار کرده‌اند. و البته، ویلر، ناشران و هنرمندان پاریس و آمریکای می‌شناخت.

ویلر در این نمایشگاه یک جلد از نسخه خطی نوآوا^۹ (تصویر ۱۳) پل گوگن را گنجانده نشان دهه، زمانی که نقاشان برای اولین بار کتاب‌ها را با طرح‌های شان (نمونه‌هایی از نقاشی‌ها و آبرنگ‌های خود) مصور کردند. این موضوع باعث برتری آنها در تکنیک‌های دست اول شد؛ چون اگر آنها فقط خود، روی سنگ یا صفحه فلزی، نقاشی را روی جوب کار می‌کردند، می‌توانستند مطمئن باشند کیفیت‌هایی که ارزش زیادی برای شان دارند، خیلی در کارشان حفظ می‌شدند. ویلر با این ذهنیت نمایشگاه را به آمبروز و یار^{۱۰} - قرض دهنده بلند نظر و پدر کتاب‌های مصور مدرن - پیشکش کرد و در حالی که - نه به طور کلی - تصویرسازی‌های عینی و چاپی را کوچک می‌شمرد، رد پای ناشران بزرگ فرانسوی لث ابتدای قرن بیستم را دنبال می‌کرد. او نوشت: «پس از متمرکز شدن بر نقاشان و مجسمه‌سازان، صادقانه معتقدم، با حذف کسانی که منبع اصلی و تخصصی در آموختن تصویرسازی کتاب بوده است - علی‌رغم این که تعداد کتاب‌های منتخب را کم می‌کرد - به طور خودکار سطح برتری افزایش یافت؛ چون ممکن است این نمایشگاه به عنوان یک مطالعه مختصر از هنر مدرن، به طور کلی بررسی شود.» پس از به‌تفادیر فته‌شدن تعداد کم نقاشان آمریکایی برخی سرگرم به این کار شدند. او به بینندگان آمریکایی یادآور شد: «برای دوست داشتن

نقاشی |

نقاشان کتاب، کتاب نقاشان

نویسنده: ریوا کاسلمن ترجمه: اکرم احمدی توانا

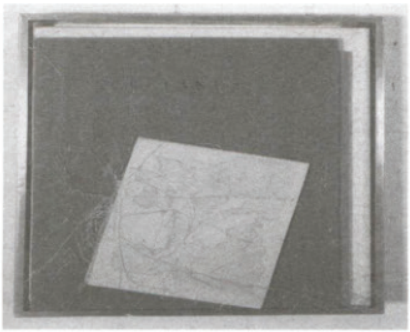
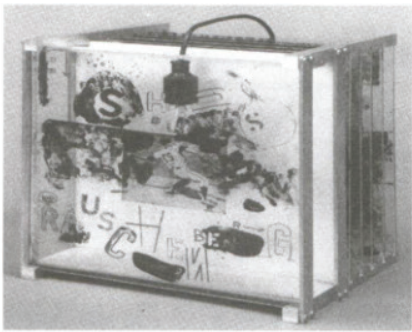
مدرن نیویورک - در این کتاب پیشینه تاریخی موتقی برای کتاب در عرصه هنر بیان می‌کند. او به روابط پیچیده هنرمندان با ناشران و نویسندگان و چاپخانه‌ها و محدودیت‌هایی که توسط ابزار و روند خلق کتاب تحمیل می‌شود و تحولات غم‌انگیز اخیر در قبول کتاب، به عنوان محلی برای خلاقیت هنرمند، می‌پردازد. تصاویر کتاب یک صفحه منتخب از صدوچهل جلد است که تعداد زیادی از آنها رنگی و به همراه شرح و جزئیاتی از اطلاعات کتابشناسی درباره هر اثر است. قرن کتاب‌های هنرمندان^{۱۱} برای همراهی نمایشگاهی در موزه هنر مدرن نیویورک منتشر شد و متشکل از ژرف‌ترین و همه‌جانبه‌ترین پژوهش‌ها در زمینه کتاب‌های مصور مدرن است که در سال‌های بسیاری مطرح شده‌اند و آثار هنرمندانی از پیر بونار^{۱۲} تا باریبارا کروگر^{۱۳} و نویسندگانی از گیوم آبولینر^{۱۴} تا سوزان سانتاگ^{۱۵} را نمایش می‌دهد. این اثر کامل‌ترین مطالعه در دنیای انگلیسی‌زبان روی این موضوع و مرجع مهمی برای مجموعه‌داران و مایه‌خشنودی کتاب‌دوستان است.

در طول سه دهه گذشته نمایشگاه‌هایی از بخش‌های کوچکی از مجموعه کتاب‌های مصور لوئیس استرن^{۱۶} در موزه هنر مدرن نیویورک برگزار می‌شدند که در ۱۹۶۶ مجریان اموالش به موزه عرضه کرده بودند. بیشتر مطالب بررسی حاضر از آن مجموعه انتخاب شده‌اند که خود متأثر از بررسی‌های دیگر، بویژه یک نمایشگاه فوق‌العاده تاریخی به سرپرستی مونرو ویلر^{۱۷} بود. در نتیجه، به دلیل بیش از پنجاه سال در اختیار همگان قرار دادن اهمیت و زیبایی این آثار، موزه هنر مدرن نیویورک و همه کسانی که کتاب‌های هنرمندان مدرن‌رانی ستودند، خیلی مدیون او هستند. مونرو ویلر - که این کتاب و نمایشگاه همراهش به او اهدا شده است - مدیر نشریات و نمایشگاه‌های موزه بود. او از جوانی در اوتسون و ایلیونیز^{۱۸} ناشر شعر بود. در اواخر دهه ۱۹۲۰ و اوایل دهه ۱۹۳۰ و در چارچوب مؤسسه خود - هریسون پاریس^{۱۹}، که هر از گاهی به نام حامیان دیگر و نه هرگز به نام خودش نامگذاری می‌شد - در طراحی و نشر چندین جلد کتاب از جمله افسانه

قرن کتاب‌های هنرمندان^{۲۰} کتابی از کتاب‌ها - کتابی از کتاب‌های خاص - است. کتاب‌های خاص همانها هستند که نویسندگانی خاص نوشتندشان و هنرمندان - نقاشانی خاص مصورشان کردند - بخوانید، آرستندشان. همانها که متعلق به مجموعه‌داران‌اند، نه کتابخانه‌های عمومی و شخصی. اینها نمونه‌هایی از کتاب‌هایی هستند که مبتکرانه نوشته، مصور، با دقت و توجه بی‌نظیری چاپ و، در نهایت، تبدیل به آثار هنری ارزشمندی شدند. آنها کتاب‌هایی هستند که دیگر فقط کتاب نیستند. ریوا کاسلمن^{۲۱} صفحه‌های از آنها را انتخاب کرد، شرحی بر آنها نوشت، متن مفصلی در توضیح این گونه هنری بر آن افزود و در مجموعه‌ای که نظیر منتشرشان نمود از میان حدود دویست تصویر چند اثر را ابتدا خودخواهانه و بعد آنچه را هم امکان چاپ داشت و هم شرحی خواندنی، برگزیدم. از متن آن خلاصه‌ای گرد آوردم. از اطلاعات کتابشناسی خیلی مفصل هر نسخه‌بیر حمانه چشم پوشیدم و تنها به ذکر سال نشر اکتفا کردم. مختصری حاصل شد که هم دیگران شریک لذت تورق کتاب باشند و هم کسانی در پی دیدار کامل مجموعه. - م

•••

این تجلیل بی‌نظیر از کتاب‌های مصور به عنوان یک گونه [هنری] با آثار برجسته تولوز لوترک^{۲۲} و پل گوگن^{۲۳} در پایان قرن گذشته [نوزدهم] در فرانسه آغاز می‌شود و چگونگی گسترش جهانی کتاب‌های مصور مدرن را در دهه آخر این قرن شرح می‌دهد. این مجموعه، آثار مهم هنرمندان بزرگ جنبش هنر مدرن - مارک شاگال^{۲۴}، هانری ماتیس^{۲۵}، پابلو پیکاسو^{۲۶}، ... - را دربر دارد که به مصورسازی شعر و ادبیات کلاسیک یا نوشته‌های خود دست زدند و آثاری گران قدر برای مجموعه‌داران خلق کردند. تیراژ محدود ادامه پیدا کرد، تا این که به موازات آن انواع کتاب‌های هنرمندان برای مخاطب وسیع تر خلق شدند. کتاب‌های در دسترس تر برای اهداف مختلفی به کار برده می‌شد و اغلب اصول سیاسی و زیبایی‌شناسی را بیان می‌کردند، که هنرمندانی نظیر کازیمیر مالویچ^{۲۷} و مارسل دوشان^{۲۸} و ادوارد روسجا^{۲۹} و ژوزف بویز^{۳۰} از این دسته‌اند. ریوا کاسلمن - مدیر بخش چاپ و کتاب‌های مصور موزه هنر





آنچه نقرت‌برانگیز به نظر می‌رسد یا برای توجیه آنچه ممکن است در واقع روشنگری باشد، هیچ تلاشی صورت نگرفت... معتقدم، این یک پله ضروری در تکامل هر فرد در هر دوره‌ای به سوی اثباتی و اخلاقی انتقادی مناسب برای آفرینش باشد.

از زمان بازنشتگی ویلر، در طول سی سال به این طرف، چند کتاب ارزشمند، که برای کتابخانه موزه خریداری شده بود، به مجموعه استرن اضافه شد؛ هنرمندان اروپا و آمریکا تعداد زیادی کتاب خلق کرده بودند. بسیاری از آنها بازتاب رفتار سخاوتمندانه‌ای است که ناشران فرانسوی در طول چهل سال نخست قرن بیستم گسترش دادند.

تصویر ۱: سنگ‌ها / نقاش: لری ریورز / نویسنده: فرانک اوهارا / ۱۹۶۰

ریورز و اوهارا بیشتر از دیگر هنرمندان و نویسندگان پیش از این با هم همکاری کردند. صفحات مجموعه "سنگ‌ها" نتیجه گفت‌وگوی آنها بود که با ماداشمعی روی سنگ‌های لیتوگرافی اجرا شده بودند، و به همین دلیل این طور نامگذاری شد. اوهارا کلمات رازوی سنگ می‌نوشت (چون در چاپ، آوونه می‌شدند، او برعکس می‌نوشت) و ریورز با نقاشی به آنها پاسخ می‌داد؛ چون احساس می‌کرد این کار شعر را بیان یا کامل خواهد کرد.

تصویر ۲: جعبه سبزی / نقاش و نویسنده: مارسل دوشان / ۱۹۳۴

دو دهه پس از طرح‌های دوشان برای شاهکار "عروس توسط مجرانش برهنه می‌شود، حتا" (شیشه بزرگ) او جعبه سبزی را خلق کرد که نمونه‌ای از طرح‌های پیش از همین کار بود. در ۱۹۶۶، هنرمند انگلیسی ریچارد همیلتون "نسخه‌ای از این جعبه را منتشر کرد. این اثر، الهام‌بخش دیگر هنرمندان بود؛ چون آنها برای سرهم کردن جعبه‌های گوناگون، که معمولاً در آنها چیزهایی پیدا می‌شد، از ایده‌های دادانیستی دوشان تأثیر پذیرفته بودند.

تصویرهای ۳ و ۴: La Lunette Farcie / نقاش و نویسنده: ژان دوبوفه / ۱۹۶۲

نحوه چیدمان حروف به دور تصویرها خواننده را مجبور می‌کند برای دنبال کردن متن، کتاب را بچرخاند. تصویرها خود هر یک از ترکیب چند لیتوگراف و در پروسه ریختن اتفاقی مایعات مختلف، مشتعل کردن و خراش دادن‌های بدون نظم و دیگر راه‌های بی‌قاعده برای ایجاد بافت ساخته شده‌اند.

تصویر ۵: بخواب، روی سنگ‌ها بخواب / نقاش: ایو تانگی / نویسنده: پنجامین پره / ۱۹۲۷

جلد و تصاویر اولین تصویرسازی متن یک اثر سوررئالیستی در واقع نمونه‌هایی از نقاشی‌هایی هستند که او روی نسخه‌های اول



آن رنگ سفید اضافه کرده است. در سال انتشار این اثر، ایده خود تانگی درباره اشکال زنده‌نما و سنگ‌ریزه‌های کوچک در مناظر بی‌حاصل هم آغاز شد، که بعدها ویژگی آثار او را تشکیل داد.

تصویر ۶: Calligrammes / نقاش: جورجو دیکریکو / نویسنده: گیوم آپولینر / ۱۹۳۰

آن زمان که کیریکو نقاشی‌های متافیزیکی خود را کار می‌کرد و علی‌رغم این که آثار او سرشار از ارجاعات اساطیری بودند و همین طور این که برادرش - آلبر تو ساوینو - نویسنده بود، وی برای هیچ کتابی تصویرسازی نکرد. کیریکو دوستی قدیمی با نویسندگانی چون آپولینر، پیش از جنگ جهانی اول، و ژان کوکتو^{۳۳}، پس از جنگ، داشت، اما تا ۱۹۲۸ اقدام به این کار نکرد. هر چند بالاخره این روایت از شعر آپولینر را پرداخت.

تصویر ۷: حلقه / نقاش: انتونی تاپیس / نویسنده: خوزه میگل اولیان / ۱۹۸۱

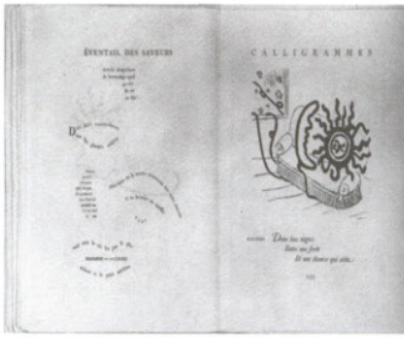
این کتاب یکی از سری کتاب‌های شاعر اسپانیایی تبعید شده است که با چند هنرمند همکاری کرد. "حلقه" به واسطه صفحات پاره‌شده و نشانه‌های نگاتیو برای اهمیت موتیف‌های سیاسی‌اش طراحی شده بود. متن شاعر روی خطوط چاپی مترآمده است و نشانه‌های سیاه‌سنگین شرح هنرمند بر این مواجهه است. به نظر می‌رسد حلقه نامیده شدن این اثر به دور پیوسته دیکتاتوری و غالب شدن آن بر دموکراسی مربوط باشد که تجربه اسپانیاست!

تصویر ۸: سایه‌ها / نقاش و نویسنده: رابرت راوشنبرگ / ۱۹۶۴

زمانی که راوشنبرگ این اثر را به عنوان اولین کتابش خلق کرد، مدت زیادی از مواد چاپ کار کرده بود. اما او کتاب اصلی را - شیبی که با مجموعه‌ای از عناصر پر شده بود - با استفاده از مواد جدید و کتاب قدیمی به نوعی دیگر دوباره کار کرد. او از اسکلت آلومینیومی و صفحات پلکسی گلاس و تصویرهای چاپی متحرک شیبی ساخت که در آن صفحات تکی پلکسی گلاس می‌توانستند در یک جهت خاص و بی‌دری توسط بیننده جابه‌جا شوند.

تصویرهای ۹ و ۱۰: اولین جلسه انجمن ساتی / هنرمندان: اشتفن باسیتان^{۳۴}، جان کیچ^{۳۵}، مرسه کاتینگم^{۳۶}، جاسپر جونز^{۳۷}، سول لویت^{۳۸}، رابرت راوشنبرگ، رابرت رایمن^{۳۹} و مایکل سیلور^{۴۰} / نویسنده: جان کیچ / ۱۹۹۳-۱۹۹۲

زمانی که کیچ، موسسیتیک^{۴۱} هایش را در آنچه اولین جلسه انجمن ساتی^{۴۲} نامید، در ۱۹۸۵ خواند، آن را از طرف یک شاگرد به ساتی - آهنگ‌ساز بزرگ - تقدیم می‌کرد. در هشت متن اشاراتی به مارسل دوشان، جیمز جویس^{۴۳}، مارشال مک‌لوهان^{۴۴}، هنری دیوید ثوروا^{۴۵} و دیگران وجود دارد که هر یک نام یا عبارتی



عمودی است که طول و ساختار آن برای هر خط محدود است. به عنوان خالق موسیقی و شعرهای موسسیتیک و هنر، کیچ در هر مسیری غیر قابل پیش‌بینی و قابل توجه بود. نمایش هشت بخش از هدیه ساتی، که در یک چمدان شیشه‌ای ترک‌خورده احاطه شده است، چاپ‌ها و پاستل‌ها و نقاشی‌هایی را در هم ادغام می‌کند که در طول یک دوره تقریباً هشت‌ساله توسط دوستان کیچ ساخته شدند. آخرین نقاشی‌های این اثر پس از مرگ کیچ (۱۹۹۲) توسط طراح رقص کاتینگام^{۴۲} به انجام رسید.

تصویر ۱۱: شیوه زندگی امروز ما / نقاش: هاوارد هادکین / نویسنده: سوزان سانتاگ / ۱۹۹۱

متن سانتاگ، که اولین بار در نشریه نیویورکر (۱۹۸۶) چاپ شد، یکی از اولین داستان‌ها درباره شیوع ایدز به دست یک نویسنده بزرگ بود. حکایات هادکین با رنگ آمیزی دلنشین به قطعات ویژه‌ای در متن بازمی‌گردد. مثل تلفنی که آخرین اخبار را از دوستان بیمار می‌رساند یا درباره این تصویر، افکاری درباره شیوه پرخطر زندگی. این چاپ به نفع سازمان‌های مربوط به ایدز در انگلیس و آمریکا فروخته شد.

بی‌نوشت

- Riva Castleman.
- Henri de Toulouse-Lautrec.
- Paul Gauguin.
- Marc Chagall.
- Henri Matisse.
- Pablo Picasso.
- Kasimir Malevich.
- Marcel Duchamp.
- Edward Ruscha.
- Joseph Beuys.
- Pierre Bonnard.
- Barbara Kruger.
- Guillaume Apollinaire.
- Susan Sontag.
- Louis E. Stern.
- Monro Wheeler.
- Evanston & Illinois.
- Harrison of Paris.
- Aesop.
- Alexander Calder.
- Iris Barry.
- Alfred H. Barr.
- Philip Hofer.
- Petit Palais.
- Ignatz Weimeler.
- NoaNoa.
- Ambroise Vollard.
- Larry Rivers.
- Frank O'Hara.
- Rhchard Hamilton.
- Jean Dubuffet.
- Yves Tanguy.
- Benjamin Peret.
- Giorgio De Chirico.
- Alberto Savinio.
- Jean Cocteau.
- Antoni Tapis.
- Jose-Miguel Ullan.
- Robert Rauschenberg.
- Satie.
- Stephen Bastian.
- John Cage.
- Merce Cunningham.
44. Satie.
41. Stephen Bastian.
42. John Cage.
43. Merce Cunningham.
44. Jasper Johns.
45. Sol Lewitt.
46. Robert Ryman.
47. Michael Silver.

* "A CENTURY OF ARTISTS BOOKS", Riva Castleman, The Museum Of Modern Art, New York, 1994.

